

זמנים לשבת קודש

- 4.12 ..... הדלקת הנרות
- 11.44 ..... חצות היום והלילה
- 5.04 ..... עלות השחר
- 6.35 ..... זמן דחפה
- 9.00 ..... סוף קרי"ש 8.23 - ב
- 10.00 ..... סוף זמן תפילה
- 4.51 ..... שקיעת החמה
- 6.05 ..... מוצאי שבת

דמותה לתמר

גליזו קר"ג - שנה ה' - ויגש תשס"ח

י"ד ע"י
התאחדות אברכים
"ויואל משה"
ד' סאטמאר
 נתייחד ע"י כ"ק מרן רביה"ק ו"ע
 בנשיאות כ"ק מרן רבני של ט"א
 בעיה"ק ירושלים תובט"א

מגיד תעלומה

לשון הקודש שוכנת רק אצל קדושים

והנה עיניכם רואות ועיני אחי בנימינן כי פי המדבר אליכם, שדיבר עליהם בלשון הקודש, ונראה דהנה כל הראשונים רעשו העולם מ"ט לקרות הלשון קודש, מה קדושה נמצאת בו, ונ"ל להקדים מ"ש חז"ל (ברכות ה.) דאצל התורה שכיחה שכחה גבה יותר מכל חכמות העמוקות שבעולם, ואמרו עוד (מגילה י.) לאוקמי גירסא סייעתא הוא משמיא, פי' לקיים משנתו שלא תשכח, לא יועיל השתדלות ויגיעה אם לא ע"י סייעתא משמיא, והטעם לזה הוא כי כל דברים הקדושים שהם רוחניים אינם חונים ברצונם אצל הגשמיים העכורים, וכמו שמצינו שהנשמה רוצית לצאת מהגוף כל רגע, לולא שהקב"ה כופה כפו ית"ש עליה שלא לצאת מהגוף, והוא הטעם בתורתנו הקדושה לא תסבול בטוב ההתחברות בעולם הזה, אם לא ע"י רצון הקב"ה כי פיו הוא צוה, ואח"כ צריך לזה זכות ודבקות בד' ובהתורה, אבל התעקף ענינך בו ואיננו. והנה יש לתמוה כיון שבמימי בית ראשון היו מדברים יהודית, אך בימי גלות חש קל נשתנה הדבר עד בימי תחלת בית שני כבר ערבבו לשונם, והוא אחת מהתמהיות שבעולם, אבל אין זה כ"א מרוב קדושת הלשון ההוא שאיננו נשאר ברצון בין בני אדם, מה גם בארץ הטמאה, מפני כן נס וברח מזכרונם, וא"כ מתוך מה שאנו רואין שנשכח מהר מאומה שלימה אנו רואים קדושתו ורואי לקרותו לה"ק, כמו שאנו אומרים תורתנו הקדושה. והיות כן הרווחנו שראי' ברורה היה להאחים שזה יוסף אחיהם, מפי המדבר בלשון הקודש, כי בהיותו עבד בבית איש מצרי ימים רבים ועל כרחו לדבר כלשון עמו של אדונו, וכן בהיותו שלט וכל עסקו עם אנשי מצרים וכל בני ביתו ואשתו מצריים, איך לא ישכח הלשון ההוא אשר התעקף ענינך בו ואיננו, אין זה כ"א לעוצם קדושתו ורוב עסקו בתורה, א"כ היה עדות נאמנה כי עודנו אחיהם כמקדם בבחינת אחוה בקדושה ומצוות.

כוונת יוסף

וישימיני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומושל בכל ארץ מצרים. והנה אמר שלשה התארים האלה לפי שהם כווננו במכירתו שלא יהיה עוד לבן זקונים ליעקב אביהם וכנגד זה שמהו ה' לא לבן אבל לאב לפרעה, גם כווננו הם במכירתו שלא ישב בבית אביו כאדון והם רועים בשדה כעבדים וכנגד זה שמהו ה' אדון על כל ארץ מצרים, גם כיווננו הם שלא ימשול עליהם וכנגד זה שמהו ה' מושל על כל ארץ מצרים.

(אברבנאל)

מילי מעלייתא

הקב"ה גוזר וצדיק מבטלו

ויגש אליו יהודה ויאמר וגו'. הרה"ק הסבא קדישא מראדושיץ זי"ע, פירש: יהודה, היינו כנסת ישראל, הנקראים על שמו 'יהודי' (אסתר ו.) והיינו שכנסת ישראל נגשת לפני הקדוש ברוך הוא בתפילה, ואומרת: בי אדוני ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני ואל יחר אפך בעבדך, שלא יחר בנו חרון אפו לגזור עלינו גזירה רעה ח"ו, כי כמוך כפרעה, דאף אם תגזור, הרי הצדיקים יבטלו אותה, כמאמרם ז"ל (מועד קטן טז:). הקדוש ברוך הוא גוזר וצדיק מבטלו. ואם כן ח"ו כביכול חלילה כפרעה, מה פרעה גזור ואינו מקיים, אף אתה כן, על כן מוטב שלא תגזור כלל.

יעביר ה' רוח הטומאה מן הארץ

יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו. שמעתי בשם ה"ה הגאון הקדוש מ"ק"ק צאנו וצללה"ה, יש לנו אב זקן - 'הקדוש ברוך הוא', וילד זקונים קטן זה היצר טוב, כי הוא בא לאחר י"ג שנים, על כן נקרא קטן, ואחיו מת פירוש היצר הרע' שהוא אחיו של היצר טוב, יהיה בבחינת מת, כי יעביר ד' רוח הטומאה מן הארץ, ויותר הוא לבדו לאמו, פירוש שהיצר טוב יותר לבדו, ואביו שבשמים אהבו, יהי רצון שיהיה במהרה בימינו, אמן. תהלת חיים - אור לישרים א', מ

הרגשת קדושת שבת קודש בערב שבת

ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף. ויבן על פי מה שכתב בספר הקדוש נועם אלימלך (פ' בשלח) בפסוק (שמות טז, ה) והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה, היינו אשר באם קדושת שבת יוצא לקראת האדם תיכף ביום הששי בבוקר או הוא מזה סימן אשר תורתו שלמד בימי השבוע היתה תורת אמת, וזהו והיה משנה זה תלמוד, והנה יוסף רומז על יום הששי שהוא המדה הששית מדת יסוד, ויהודה הוא רומז על ש"ק מדה השביעית מדת מלכות. וזהו ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף, באם נשלח לקראתו עוד ביום הששי הרגשת קדושת שבת קודש, וכמו שאומרים באו ונצא לקראת כלה, כי גם הכלה שבת מלכתא יוצאת לקראתנו, אז הוא הסימן להורות לפניו גושנה, היינו כל מה שעוסק בהוראה ולימוד היה תורת אמת לשמה, למען להגיש ולקרב עצמו אל הקדושה, וזהו שדרשו חז"ל להכין לו מקום תלמוד, כי מקיים עולה יוסף יהודי"ה, נרמז על שבת, וערב שבת, וכאשר נפגשו שניהם אז הוא סימן על תוכן תלמידו.

סדר הלימוד לפד' ויגש - מסכת שבועות

יום	א	ב	ג	ד	ה	ו	שבת
דף	יה:	יט.	ניטל	יט:	כ.		הזרה

מענינא דיומא

חפ"ז יש לנו ליקח מוסר לקראת ימי השובבים הבעל"ט

אמרו חז"ל (יומא לה.) יוסף מתייב את הרשעים, והדבר יפלא איך יתייב יוסף את הרשעים. הלא כדאי יוסף הצדיק לרוב קדושתו היה יכול לעמוד בבסיסו, ומה יענו קווצי חומר אדוני קיר, אמנם לפי האמור אתי שפיר, כי גם יוסף הצדיק באותו זמן בעת הנסיון היה איש פשוט גלמוד בארץ מצרים ולא היה לו שום מדרגות של תורה ועבודה, ועם כל זה התגבר על היצר הרע, ומה נובע נח קדושה בקרבי בני ישראל ובכם לעמוד בבסיסו.

ואשר על כן כאשר באו בני ישראל מצרימה היה להם נח הקדושה של יוסף הצדיק אשר גדר עצמו מן הערה, ואף שהיו רחוקים מאד מאד ממדריגת השבטים הקדושים ומפולגים הרבה הרבה ממדריגת יוסף הצדיק, מכל מקום עמד להם נח קדושתו של יוסף הצדיק שהיה עזר גדרה של קדושה, לא רק לאנשים קדושים כערב הרם והגבוה, כי אם גם לפשוטי עם לכל אחד מישראל באיזה מדרגה שיהיה, שיוכל להתגבר על יצרו ולעמוד בבסיסו, והגם שהיו ישראל במצרים במדריגה פחותה מאד כמ"ש ואת עתם ועריה, עם כל זה זכו להיות נשמרים בקדושה כעמדה ובזכותו של יוסף הצדיק. והוא שעמדה לנו עד היום הזה, ובכחו של יוסף הצדיק יוסף ה' שנית ידו לגאלינו, והגם שנדחינו ונתפארנו בארצות הגוים והנסינות הם קשים תורים, עם כל זה כל איש מישראל באיזה מדרגה שהוא ובכל מקום שהוא, הגם שהגלות קשה מאד שהוא ערות הארץ והנסינות קשים תורים ובפרט לבני אדם המונחרים לצאת מבימתם למצוא טרף חקם, עם כל זה זכותו ונח קדושתו של יוסף הצדיק עומד לכל אחד מישראל מחוטב עצין עד שואב מימין, אפילו מי שהוא במדריגה פחותה מאד, כי גם יוסף הצדיק היה באותו זמן בלי שום מדרגה, ועל ידי זה הכין נח הקדושה לכל בני ישראל עד ימינו אלה, ובזכותו אנו מחזיקים מעמד.

ולעת נזאת אשר ימי השובבים מתקרבים ובאים, אשר בהם יכולים לתקן ולפעול בו דברים נשגבים, יש לנו ללמוד לקח מוסר מיוסף הצדיק, וכל אחד באיזה מצב ובאיזה מדרגה שהיה יתבונן שגם יוסף הצדיק לא היה באותו זמן במדריגה מעולה הימנו ועם כל זה התגבר על נחוטת היצר, והוא על ידי שעמד איתן נגד פיתוי היצר הרע, ולזה נאמר (בראשית ט"ח) וימאן, שזהו יסוד הראשון לעמוד נגד היצר הרע, וכמו שהביא א"ז זללה"ה בייטב פנים (תאמר קדישין א"ת מד) משמיה דהרה"ק בעל עטרת צבי מזידיטשוב א"ע לפתח הכתוב (קהלת ג יט) ותותר האדם מן הבמהות אין, כי עיקר המותר שיש לאדם על הבמהות הוא מה שבידו לשבור תאוות ולומר אין ונמנע מלעשותה, אבל במהות אין בידה להנמנע ושלא לעשות, עכזה"ק. (ועיין בספרה"ק דברי יחזקאל פ' יושב). ותכחו של יוסף הצדיק זכינו לנח זה שמכל להתגבר על כל הנסינות ולומר אין. כ"ק מרן רבני שליט"א ס"ג תשנ"ז לפ"ק

מלחמת יום קודש נגד הסט"א שלחם הרה"ק מבארדיטשוב ז"ע
להחזרת הס"ת שכתב עזרא הסופר

קיצור מפרקים הקודמים

כבר ימים ארוכים שהרה"ק מבארדיטשוב יושב סגור ומסוגר בחדרו, זקני החסידים מעידים שלא זוכרים ימים נוראים כל כך מיוחד ומתוח אצל הרה"ק מבארדיטשוב. היה זה יום לפני ערב ראש השנה כשהגיע ר' זיסל לעיירה בארדיטשוב, כמה דקות עבר מנת פסע ר' זיסל לביתו של הרה"ק מבארדיטשוב וראה איך המון אנשים ממתניינים ליבנס אל הרה"ק להתברך לפני ימם הנוראים הבאים, פתאום נפתח דלת של חדר הרה"ק, וע"י הדלת נעמד הרה"ק בעצמו, וקרא לר' זיסל שיבנס אליו.

הרה"ק סגר אחריו את הדלת, ואמר לר' זיסל שסכנה גדולה מרחפת עליהם, ור' זיסל הוא היחידי אשר יכול לעמוד לימין הרה"ק במלחמה גדולה זו! כביקש ממנו לעמוד לימניו.

ביום א' דראש השנה עם אור הבוקר הלך הרה"ק מבארדיטשוב לטבול בהמקוה ואחריו ר' זיסל. כשנכנס הרה"ק מבארדיטשוב לבית מדרשו, ביקש מלמ הקהל לעורר רחמי שמים ולהתאמץ ביותר בעבודת היום להצלחת המשימה לבטל את הגזירה הרעה, רק אחרי שסיים הרה"ק את דבריו, התחיל החץ לשיר אדון עלם, ורוח של דאגה שירה בקרב הציבור ובעקבות זה הרבה כל אחד להתפלל יותר מן הרגיל אצלו, כך התפללו הציבור כל תפלת שחרית עד הסוף.

אחרי תפילת שחרית קריאת התורה, נכנסו הרה"ק מבארדיטשוב ביחד עם ר' זיסל לתוך חדרו של הרה"ק, הציבור בבית המדרש המתינו בכליון עינים שהרה"ק כבר יצא מחדרו ויתחיל עם סדרו ועבודתו הקדושה. נעבור עתה ב שעות נכנסו הרה"ק עם ר' זיסל לבית המדרש.

הציבור התחיל עם אמירת פסוקי למנצח, אחר אמירת המזמורים הגיע השת והנה הרה"ק מבארדיטשוב לקח בידו את השופר והכין א"ע לתקוע, "גלו וידוע לפניך" - מלמל לעצמו הרה"ק מבארדיטשוב - "שבכל ימי חיי לא עברתי על עון ברכה לבטלה, ומעולם לא אמרתי את שמך לבטלה, תעמד לימיני גם הפעם שלא אכשל ואבדך ח"ו ברכה לבטלה. ברוך!..." והרה"ק מבארדיטשוב התחיל את הברכה.

הרה"ק בירך את את הברכות, והנה לוקח בידו את שופרו, ור' זיסל אחרי שכיון כל המנונות הכריז "תקיעה"...

אשרי העם יודעי תרועה

הרה"ק מבארדיטשוב כבר אוחז את השופר בידו ומנסה לתקוע, אבל לא עלתה בידו. הוא מניח את השופר על הבימה פותח את תיקו ומוציא את השופר השני

שיש לו, מרמז לר' זיסל שיכריז עוד הפעם, ר' זיסל עושה כדברי רבו ומכריז שוב "תקיעה", הרה"ק מבארדיטשוב בפעם השני לוקח שופרו ומכניסו לתוך פיו ומתחיל לתקוע, אבל גם הפעם לא הולך. אי אפשר לתאר את גודל הדאגה והפחד ששררה בביהכ"ס של הרה"ק מבארדיטשוב, מאות חסידים מכוסים עם טליתיהם עומדים וממתניינים שהרה"ק יתקע בשופר, הרי כבר בכל חודש אלול העבר עמד והזהיר על קטרוג גדול ונורא המרחפת על כל ישראל, וכאן בעבודת הקודש של תקיעות שופר טמון המאבק, ואם הרה"ק לא יצליח עכשיו הרי הכל אבוד ר"ל.

באותו עת הרה"ק כולם בתשובה שלימה מחדש, הרה"ק מרמז אל הציבור להתעורר, מרים מעט את טליתו ומביט לעבר הציבור בתביעה והציבור בראותו נפל פחד גדול עליהם, אולי ואולי לא יצליח הרה"ק מבארדיטשוב חס וחלילה, כולם התעלו יותר והרה"ק מבארדיטשוב מרים שוב את השופר ומרמז לר' זיסל שיכריז עוד פעם "תקיעה".

ר' זיסל עושה כדברי רבו, ושוב בתוך השקט הגדול ששרר בבית המדרש מהדהד קולו של ר' זיסל "תקיעה", הרה"ק מכניס לתוך פיו הק' את השופר מנסה לתקוע והנה עלתה בידו, קול השופר נשמע היטב וברור, כל הציבור נשמו לרווחה, גם על הרה"ק מבארדיטשוב עצמו היה ניכר שאכן היקל על לבו, ופניו הק' המלאה דאגה נהפך לשמחה.

והנה אח"ז עברו כל התקיעות שלוש. בסיום התפילה נראה פני הרה"ק מבארדיטשוב מלא שמחה וענה לכל אחד בשמחת יום טוב שיצליח שתפילותיו תתקבל ברחמים וברצון ותפעול כל טוב השנה.

בעת שהרה"ק מבארדיטשוב פנה לעבר ביתו אחרי התפילה, קרא לר' זיסל והודה לו על כל עזרתו ובמיוחד על מה שעבר. אחרי הבדלה של מוצאי יום טוב ניגשו זקני חסידים להרה"ק ושאלו פשר על כל הימים הגורלים האלה ומהו כל

הענין אשר עבר על כלל ישראל ומה ביטל הרה"ק, אמנם הרה"ק מנע מלהשיבם, הוא רק אמר להם שהסטרא אתרא התלבש בשנה זו בשלושה מכשפים שמקורם מיהודים והמה גרמו לעורר קטרוג כל כך גדול ששנים לפני זה לא היה כזה, וב"ה הצלחנו להכניעם.

ויפן כה וכה ויורא כי אין איש

כבר ממחרת החג שמעו כולם את אשר נעשה. בכפר הסמוכה לבארדיטשוב קרה משהו יוצא דופן, שלשה אחים ממשפחת הפריצים סבלו נזק רב, עליהם התעפל קבוצת שודדים והרגו שניהם, השלישי הגדול מכולם נשאר חי אבל הוא חולה מסוכן, נאבד לו רגליו, והרופאים אומרים שגם לו יש רק כמה ימים אחדים לחיות, ואחרי כמה ימים ימות גם הוא.

עם הגיע בשורות אלו הגיעו גם העובדות שהשטרים מחפשים בנרות הבדלה את הרוצחים, אבל לא נמצא שום רמז שיכול להובילם לקצה חוט, אבל ביותר מוזר הוא, ששני האחים אשר נהרגו נמצאו ללא שום סימן ממה נהרגו, גופם היה שלם כמו בחיותם, גם הרופאים אומרו שאין להם שום סימן מאיזה מחלה או סם שאפשר לתלות שמזה מתו, ומפני כך לא ידעו כדת מה לעשות ואין להעניש את הרוצח הנעלם.

בנוסף להפליאות שלא היה עליהם שום סימן הריגה לא הבינו השוטרים עוד דבר, בתוך בית הפריצים היו אוצרות סכף מרובים, אבנים יקרים ועוד שלל רב, ובאם רצו השודדים סכף או ערך סכף הרי יכלו לשדוד כאוות נפשם, אבל לא נגעו לשום חפץ, הכל מונח היה כמו שהיה בלי שידים זרות יגעו לאוצרות אלו.

חדש ימין כקדם

ימים כבר עברו מאז נעילת ימי תשרי אצל הרה"ק מבארדיטשוב, ר' זיסל לא ממרה לשוב לביתו, בחושיבו כי כמו בכל השנה העבר, גם הפעם לא יתן לו רבו רשות לצאת למסחרו, ובכן החליט לישאר בצל הרה"ק ולישב על התורה ועל העבודה.

והנה כשהגיע העת שהיה צריך לחזור לביתו, פנה מקודם לבית הרה"ק

מבארדיטשוב בכדי לקבל ממנו ברכת פרידה, הבית היתה פתוחה לכולם ואך כאשר הגיע נכנס לחדרו הפרטי של רבו. הרה"ק שאל בשלומו, ולאחר מכן פנה אליו ושאלו: "האם אתה כבר מוכן להיירד? הבעלי עגלות כבר מוכנים?" תמה ר' זיסל לעצמו, הלא כבר עבר שנה שלימה שלא שמע ולא התעסק בדברים אלו, הוא חשב שכבר לעולם יעזוב את הדברים הפשוטים אלה ויעבור לעסוק בדברים גבוהים ונעלים, אבל הרה"ק חוזר על דבריו: "ר' זיסל, הסוחרים מחכים לך, הכל עומד על מקומו וממתין לך".

"אבל" - גמגם ר' זיסל - "הרי לא הכנתי שום דבר להנסיעה להיירד, לא הזמנתי בעלי עגלות, את בית מסחרי כבר כמעט סגרתי, אפילו כסף לצאת לא הבאתי איתי כדי לקנות, ואין אני יוצא?"

הרה"ק מבארדיטשוב שמע כל דבריו וכל מענותיו אבל עכ"ז לא התפעל כלל, ר' זיסל אין לך מה לדאוג, להקב"ה לא חסר אמצעים, גם אם אין לך די כסף הוא יצליח לרכיך, ועכשיו אל תחשוב פעמיים, לך להזמין בעלי עגלות ותכין את עצמך לצאת לדרךך".

אלה מסעי

ר' זיסל כחסידי נאמן עשה כדברי רבו, ובעת צאתו פנה אליו הרה"ק באומרו: "אל תשכח שכמו שהבטחתי לך אתה תצליח ותצליח במסחרך פי כמה ממה שהפסדת בשביתת השנה האחרונה מעבודתך, וע"כ אם אני הוא זה שמבטיח לך את זה, הרי אני שותף אתך, ועם שותף מתחלקים שווה בשווה". "בוודאי רבי, כל מה שהרבי יבקש אתך, אפילו את כל הירווח" ענה ר' זיסל. הרה"ק התחיל עליו כמתמיה, ושוב אמר לו: "לא לך כוונתי, הנני לא צריך כסף וגם לא שווה כסף, ולא מתנות, משהו יותר גבוה, גבוה על גבוה".

"למה מרמז הרבי?" לא ידע ר' זיסל לכוון, כמה שהתאמץ לחשוב לא עלה בדעתו על מה מתכוון הרה"ק מבארדיטשוב, אך תקוותו היה שסוף סוף יתגלה כוונת רבו.

המשך יבוא אי"ה

כולל למעוניינים "זיואל משה" ד'סאטמאר
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
פעיה"ק ירושלים תובכ"א

להגיד שבחו של אהרן
בשמחה ובששוק, בשיר ורון, נשגור כוס של ברכה, ברוב הצלחה, קדם האי גברא יקירא, עוסק במעשה חסד תדירא, נדע לשם ולתפארה, כל אשר אליו פונה, בסבר פנים לו עונה, רבים נהנים ממנו עצה ותושיה נכונה, עומד לימינינו בכל צעד ושעל, מדוונן משמי מעל, רב פעלים במסירות נפלאה, כי לו נאה ולו יאה.

הרה"ה ר' **אהרן צבי היילברון שליט"א**
חבר הנהלת כוללנו

לרגל השמחה שבמעונו בבישואי בנו בשעתומ"צ

תקרב רינתנו, לפני ה' אלו קונו, שהווינו יעלה יפה על במתי הצלחות, ויזכו לרב שמחות, וירווה מע"כ מכל יו"ח רב נחת דקדושה במדה גדושה, עדי נוכח בקרוב הימים, לתשועת עולמים.

כעתידת זכרסת
הנהלת הכולל

מוסדות יטב לב דרב"י מסאטמאר
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
פעיה"ק ירושלים תובכ"א

בורא עולם בקנין השלם זה הבנין
ברגשי הערכה, כשיר ושבה, נברך ברכותינו, קדם ידירינו, איש חי רוב פעלים לתעודה ולתורה, משלך עצמו נגד למען מוסדותינו המפוארה, עומד לימינינו בלב ונפש תפיצה, רב העצה, צהלתו בפניו, חכמת אדם תאיר פניו, שמו הטוב הולך לפניו, מדרקב בקלה בכחמורה, קובע עיתים לתורה, כש"ת

הרה"ה ר' **אהרן צבי היילברון שליט"א**
חבר הנהלת מוסדותינו

לרגל השמחה שבמעונו בבישואי בנו בשעתומ"צ

הירצון מלפני אבינו שבשמים, כה יתן ה' כפכל כפליים, שהבית כהיבנותו על אדני סודותינו, יא מלא ברכת ה' על כל גדותינו, וישמע בבית זה ששון ושמחה, בני חיי ומוזני רויחיו, ויבזה מע"כ לריות רוב נדת, מכל יו"ח בבת אחת, עדי נוכח לבנין בית הבחירה, בקרוב ובמהרה, אמן.

הנ"ד המפורסם בהוקדה היעריצה
הנהלת המוסדות

